

Regeringskansliet
Försvarsdepartementet

Delbetänkandet SOU 2024:18 Nya regler om cybersäkerhet (dnr Fö2024/00496)

Statens servicecenter tillstyrker i stort utredningens förslag om nya regler för cybersäkerhet med vissa undantag och kommentarer vilka framgår nedan.

Statens servicecenter ställer sig i huvudsak bakom vad Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) har framfört i sitt remissvar på delbetänkandet. Utifrån vad MSB anför vill Statens servicecenter, med utgångspunkt i myndighetens egen verksamhet, särskilt framhålla **punkten 2** (NIS2- och CER-regleringarna behöver bli en bottenplatta till säkerhetsskydd), **punkten 6** (förtydliga språk och krav avseende incidentrapportering) samt **punkten 10** (NIS2-implementeringen behöver integreras i beredskapssystemet).

Statens servicecenter vill särskilt lyfta vikten av att den totala regelmassan är så överskådlig och enhetlig som möjligt, liksom att regleringen bidrar till att förenkla faktiska arbetssätt och säkerhetsåtgärder i vid mening. Det påverkar också förutsättningarna för att implementera ökade säkerhetskrav på ett kvalitativt och kostnadseffektivt sätt. Det mest väsentliga i detta är hur regleringen av informations- och cybersäkerhetsarbete på sikt bör utgöra en s.k. bottenplatta för allt säkerhetsarbete, inklusive säkerhetsskydd. Även på kortare sikt bör kraven i den nu aktuella regleringen vad avser att arbeta på ett systematiskt och riskbaserat arbetssätt för cybersäkerhet och att vidta säkerhetsåtgärder gälla för alla delar i en verksamhetsutövers organisation.

Därutöver vill Statens servicecenter framföra följande synpunkter på mer detaljerad nivå:

Innebörden av 3 kap. 1 § tredje punkten (säkerhet i leveranskedjan) respektive fjärde punkten (säkerhet vid förvärv, utveckling och underhåll av nätverks- och informationssystem) i lagförslaget är enligt Statens servicecenter oklar, både vad gäller bestämmelsernas inbördes förhållande och respektive bestämmelses innehåll. Avseende säkerhet i leveranskedjan är det oklart vad denna bestämmelse innebär som inte täcks av de fall som avses i fjärde punkten. Avseende fjärde punkten är det också oklart hur de olika begreppen i bestämmelsen förhåller sig till varandra, om de hänger ihop eller står självständigt. Ett exempel är om kravet på säkerhet vid ”utveckling och underhåll” alltid gäller för nätverks- och informationssystem, t.ex. när de tillhandahålls i egen regi, eller endast vid ett ”förvärv”.

Utredningen resonerar för övrigt kring förvärvsbegreppet, som används i stället för det vidare ”anskaffning” som träffar fler situationer i utkontrakteringssituationer. Utredningen anser sig sakna underlag om att det är angeläget att utvidga direktivet (som avser förvärv och därmed endast köp av it-system). Statens servicecenter förordar att begreppet anskaffning används i stället för att fånga också utkontrakterade tjänster, licensiering av programvara, användning av molntjänster med mera. Renodlade köp av it-system torde bli alltmer ovanliga. Statens servicecenter ser heller inte varför det skulle vara mer skyddsvärt, och kräva mer analyser, vid köp av it-system än vid licensiering av programvara och användning av tjänster. Valet att utgå från anskaffning torde bättre motsvara de skyddsvärden som lagstiftningen är tänkt att skydda. Vidare borde det underlätta tillämpningen av regelverket att samma bestämmelser gäller oavsett hur ett it-system paketeras och tillhandahålls (systemleverans, licensiering av programvara, användning av molntjänst o.s.v.).

Avseende **3 kap. 1 § tredje punkten** i lagförslaget kan det tydliggöras vad det innebär för verksamhetsutövaren att ansvaret endast gäller i ett led av leveranskedjan. Det vill säga vilka krav som finns i praktiken

på ett avtals innehåll, i det första ledet, avseende hur underleverantörer får anlitas och hur leverantören i sådana fall ska säkerställa att avtalets krav i relevanta delar också gäller för underleverantörer.

Frågor uppstår vidare huruvida en verksamhetsutövare ska vidta riskhanteringsåtgärderna i lagförslagets **3 kap. 1 § i förhållande till redan befintliga leveranser och leverantörer** och hur de praktiska möjligheterna att göra det i sådana fall ser ut. Statens servicecenter efterfrågar därför en övergångsbestämmelse i denna del eller ett förtydligande i det fortsatta lagstiftningsarbetet för att undvika tolkningssvårigheter.

Begreppet ”ledning” förekommer på flera ställen i lagförslaget, t.ex. 3 kap. 3 § som handlar om krav på utbildning. För myndigheter under regeringen är innebörden av begreppet, inklusive ledningens ansvar, definierad i myndighetsförordningen (2007:515). Om begreppet ”ledning” ska ges en annan betydelse, vilket verkar vara avsikten, bör det klargöras alternativt bör ett annat begrepp väljas.

I detta ärende har generaldirektör Åsa Lindh beslutat efter föredragning av säkerhetsspecialist Emelie Öman. I den slutliga handläggningen har också tf. rättschef Mikael Vall deltagit.